

The Weeknd deelt stukje van nieuw nummer

Met de boodschap "Fuck it. Het begint vanavond" heeft The Weeknd op Twitter een fragment van een nieuw dance-nummer gedeeld. **De zanger kondigde eerder aan dat hij zijn muziek vanaf zijn volgende album over een andere boeg gaat gooien.** Met de nieuwe plaat neemt Abel Tesfaye, zoals de 31-jarige zanger echt heet, ook afscheid van zijn bekende rode pak. Dat droeg hij onder meer tijdens de MTV Video Music Awards en de AMA's. In een speech die hij hield toen hij de Top Hot 100 Artist-prijs kreeg, zei hij dat hij "God wilde bedanken dat hij nooit meer dat rode pak aan hoeft". (BELGA)

Lokerse Feesten: drie vervangers voor Måneskin

De organisatie van de Lokerse Feesten programmeert donderdag 5 augustus drie bands die het geannuleerde optreden van Måneskin moeten goedmaken. De Italiaanse winnaars van het Eurovisiesongfestival hebben vorige week hun optreden geannuleerd omdat de drummer geblesseerd was. De organisatie beloofde een terugbetaling van de tickets en ging aan de slag om in spoed een alternatieve programmatie op poten te zetten. **Equal Idiots, SONS en Ramkot zullen nu voor een avondje rock-'n-roll zorgen.** Tickets zijn verkrijgbaar in bubbel van twee en vier personen. (BELGA)

In 1971 op maan, nu levensgroot in Antwerpen

In het toekomstige hotel Botanica Sanctuary in Antwerpen is **het kunstwerk Man In Space onthuld.** Dat is een levensgrote versie van *Fallen Astronaut*, het kleine aluminium beeldje van de Antwerpse artiest Paul Van Hoeydonck dat wereldberoemd werd als eerste en enige kunstwerk dat op de maan werd geplaatst. Dat gebeurde op 2 augustus 1971. De Amerikaanse astronaut David Scott nam het rechtopstaand figuurtje mee op de maanmissie Apollo 15 en plaatste het op de maan. Ontwerper Paul Van Hoeydonck (96) kreeg gisteren, precies vijftig jaar later, een erbetoon. (BELGA)

Op Theater Aan Zee toont Tom Goossens zijn versie van de klassieker 'Rigoletto'

Opera, maar dan zonder boekje met spelregels

Tom Goossens wil de opera toegankelijk maken. 'Mijn zangers moeten het publiek in de ogen kijken.' © STEFAAN TEMMERMAN

Een opera op mensenmaat, dat was altijd al de ambitie van Tom Goossens. Samen met het theatergezelschap Comp. Marius zet de regisseur nu zijn tanden in de klassieker *Rigoletto*. Maar hoe tem je een medium dat gemaakt lijkt voor grootsheid?

EVELYNE COUSSENS

Giuseppe Verdi's *Rigoletto* is een line-up van alle clichés uit het repertoire. Het libretto op basis van Victor Hugo's *Le roi s'amuse* is een wrange grap waarbij de arme nar Rigoletto, risee van de hofhouding, zijn dochter verliest. Het zit tjokvol kluchtige gedaanteverwisselingen, hartstochtelijke bevlagingen en menselijk verraad. Tom Goossens (° 1994) ontmantelt die zwaarte door constant met een knipoog te tonen: dit is maar een spel.

De 'spelregels' van opera blootleggen drijft Goossens al sinds hij in 2012 afstudeerde. Met pianist Wouter Deltour (samen vormen ze DESCHONECOMPAGNIE) maakte hij een Mozart-trilogie met zingende spelers en acterende zangers. De reeks werd een grote hit, ook bij een publiek dat zelden een operahuis bezoekt. Maar mag je zo'n 'ontmantelde' opera nog een opera noemen? Is de essentie van opera niet zijn groots-

heid? "Opera heeft in mijn ogen niets te maken met schaal", zegt Goossens. "De essentie is menselijke communicatie en het uitdrukken van diep gevoelde emotie. In traditionele opera's gaat de communicatie vaak verloren in vormelijke clichés. Ik probeer deze afstand te overbruggen. Zo denk ik juist dicht bij de essentie te komen."

In *Rigoletto* staat een acteur als Stefaan Degand (die een aardig stukje kan zingen) tegenover de tenor - *le roi* - Lars Corijn tot hij, geslagen door de liefde, zijn virtuositeit vergeet. Goossens speelt met het verschil tussen authentieke emotie en gewichtigdoenerij. Waas Gramser van Comp. Marius wees de regisseur erop dat in de tekst van Hugo de koning twee kanten heeft, en vooral zijn hofhouding hem machismo opdringt. Voor dit soort tekstlezingen moet je bij het doorgewinterde repertoiregezelschap zijn. "Bij Comp. Marius zijn ze meesters in tekstbewerking, ik heb veel van hen geleerd."

Het vernieuwen en toegankelijk maken van de opera is geen originele queeste. Al sinds de jaren 80 is de beweging gaande, met in Vlaanderen wijlen Gerard Mortier als grote voortrekker. Hij haalde theater- en filmregisseurs, later ook choreografen en beeldend kunstenaars binnen om het medium van vers bloed te voorzien. Dat is niet de weg van Tom Goossens. Voor hem zit

de toenadering tot een breed publiek niet per se in het integreren van andere disciplines, maar simpelweg in de manier van praten met het publiek. "Ik wil op het podium levende wezens zien die communiceren met andere levende wezens - als je daar een filmscherm tussenzet, vergroot je alleen de afstand. Ik krijg soms de commentaar dat ik ouderwets ben omdat mijn zangers in de zaal kijken. Pavarotti en Callas deden dat ook, maar ze keken over de hoofden van de toeschouwers heen. Mijn zangers moeten het publiek in de ogen kijken."

KOMEDIES EN TRAGEDIES

Humor is een machtig wapen in het smeden van verbanden met de toeschouwers. In Goossens' oeuvre drijven de komedies boven, al is met *Rigoletto* - de grap die uitmondt in een drama - misschien een eerste stap gezet naar de tragedie. "Ik zou graag eens een Puccini doen, zoals *La bohème*, en dan kijken hoever ik spring. Dat is best spannend, want humor maakt de voorstelling niet alleen toegankelijk, maar helpt ook je medium te onmaskeren om te tonen wat je aan het doen bent. Ik weet niet of een tragedie zo'n procédé aankan. Stel dat je in een tragedie laat zien dat je maar aan het spelen bent... Verlies je dan de intensiteit van de emotie? Het valt mij op dat een theaterpubliek vandaag nog moeilijk om kan met emoties die niet worden gerelativeerd. We lijken wel allergisch geworden aan pathetiek."

Goossens' artistieke zoektocht sprong intendant Jan Vandenhouwe in het oog, die de jonge regisseur engageerde als resident bij Opera Ballet Vlaanderen. Goossens' eerste wapenfeit daar was een bewerking van Verdi's *Macbeth* voor kinderen in de grote zaal. Niet makkelijk om in de context van het rode pluche de verbinding te leggen die hij beoogt. "Neen", zegt Goossens. "Je bent bezig met micro's, met boventiteling, met techniciteit - terwijl je vooral wilt kijken hoe de acteurs en zangers werken met de zaal. Toch wil ik terug naar die grote zaal, want ook de infrastructuur van opera is een cliché waarmee ik kan spelen. De uitdaging bestaat erin mijn knipoog zo te sturen dat ze het vijfde balkon bereikt. Mijn volgende project is *L'heure espagnole* van Ravel. Wie weet wordt dat een strijd, maar dan heb ik daar wel zin in."

Naast Goossens duiken onconventionele makers als Benjamin Abel Meirhaeghe en Ersan Mondtag op in het nieuwe seizoen van Opera Ballet Vlaanderen. Licht het aloude debat over verstarren in elitarisme daarmee achter ons? Voor hem heeft elitaïr niets te maken met geld, status of *business seats*. "Een voorstelling is elitaïr wanneer ze boven de hoofden van haar publiek speelt, 'vacuüm is getrokken', zoals Degand dat mooi zegt. Maar als een zanger toegeeft dat hij een rol speelt, dan komt hij op dezelfde hoogte als het publiek. De vernieuwing bestaat erin dat je toont wat je aan het doen bent met je opera. Volgens mij is dat de toekomst."

Nog tot 7 augustus, www.theateraanzee.be

'In traditionele opera's gaat de communicatie vaak verloren in vormelijke clichés. Ik probeer deze afstand te overbruggen'

TOM GOOSSENS
REGISSEUR

NU BIJ HUMO

HUMO'S BREIN BREKERS

DEZE WEEK DEEL 7

VOOR MAAR
€2,95
EXTRA PER WEEK

10 WEKEN LANG PUZZELPLEZIER

80 PAGINA'S VERKWIKKENDE HERSENSPORT

HUMO